

וורסו, 11.4.33

דובקין היקר -

אחסול באחי הנה. בווינה כסובן לא התחשבו
את הטלגרמה וסידרו לי ליום א' בערב אספה פומבית. פנו
למי דרישה להסכמה בוורסו, וכשניהנה ההסכמה נשארתי.
בדיעבד אני מרוצה. מצאתי בווינה חנוכה יותר גדולה
ואפשרויות עוד יותר גדולות מסחשכתי. גם המפלגה וגם החלוצ
מהווים כוח לא קטן. בסבועות האחרונים בלבד נוספו מאהים
חלוצים, ועוד נוהרים. כל ארגוני הנוער, גם שלנו וגם
"כלליים" מסתחפים בחלוצ. פוע"צ, גורדוניה, הסה"צ,
"חכלה לבן", "גדוד צעירים", "צעירינו" ובודדים. היחסים
בכנים אינם בסדר. הסה"צ וגורדוניה כמד אחד - ונצ"ח
מצד שני. מצד הראשונים יש נסיון להסתס בארגונים
"הכלליים" כנגד האחרונים. הכרתי שליח מההסתדרות.
אילו היה איש כסירני יכל לבוא היה כובש את ווינה.
למפלגה יש הסמכה. בבחירות לקהלה קבלו כ-3000 קולות,
ויש להם 4 נבחרים בקהלה. העניין לא"י עצום. הכאורעות
בגרמניה והסכנה ההלוייה גם על ראש יהודי אבסטריו מפנים
את הלבבות לא"י. רוצים כסובן לעלות. אחילו עליה של
עשרות כסוגלת לרכז סביבינו אלפית. לע"ע אין הכלליים
ססדרים חלוצ לחוד, אבל בחוסר הדרכה אחראית מהארץ ובכצב של
יחסים מחודדים בפנים - יש סכנה כזו.

בערב לאחר בואי סודרה פגישה של חברי מועצת

המפלגה וב"כ ארגוני הנוער להכנס בפעל הסקליים. כמד החברים

4411111111

ראיתי יחס רציני לדבר. חברים רבים לא יוכלו לסלם
שני שילינג בעד השקל והחלס על יצירת קרן לשקלים. לדעת
החברים אפשר להרחיב התעמולה בקרב חוגים לא ציוניים
שהתעב כגרמניה ואבסוריה דוחף אותם לא"י. החברים חובעים
כאתנו נשק אידיאולוגי למלחמת הבחירות, מצד, סיסטאות.
נשאלתי אם לקבל את הסיסמא הרוויזיוניסטית - עליה חמסית.

הזהרתי את החברים לבל יחזרו בדיטגוריה את
הרוויזיוניסטים והסברתי את עמדותי בשאלת העליה. בישיבה
יותר סצוכצמת שנקראה לאותו קרב בררנו ביחר פירוש את
דרכי הפעולה - בהמצת השקלים ובמלחמת הבחירות - והסאלוח
העוכדות לפני התנועה הציונית בשעה זו.

בימי כהותי בווינה היחה לי ישיבה עם סוכו
החלוץ - לבירור הסכסוכים הפנימיים, ועם ועד הליגה.
האחרונים סתאוננים על חוסר קונטקט מהארץ. עד הזמן
האחרון לא קבלו לדבריהם אפילו את האיגרת לחו"ל. לא
חכיר הם נענים על סכתביהם. החברים העובדים את ווינה
זינם נענים לדרישת החברים להופיע באספה פומבית או בפני
חברי הליגה. אינם מקבלים דו"ח כספי מהקמפ"י, היה מקרה
הסלחו באוקטובר 1932 ע"י חבר 3£ + 10\$ ולא קיבלו איסור
סהנהלת קמפ"י (רק סהבנק).

כליגה מאורגנים 120 חכר, רובם לא סהספלגה ולא
סארגוני הנוער אלא ציונים כלליים. גם ברונטל נכנס לליגה.
סוציאים "סיטיילונגטן" עם חומר אר"י. נסנעים סכל פולכוס,
אפילו הרוויזיוניסטים לבל להרגיז מיטהוא. יצאו עד עכשיו

9 חזברות (4 כפולות). חומר לא רע - אבל יותר מדי "נייטרלי". מהאוננים על חברי המפלגה שאינם עוזרים. כ-500 חברי המפלגה רק בודדים הם חברים בליגה. עליה מתאים מא"י היה יכול להפעיל גם את הליגה.

האספה המוסבית נקראה באולם קונטיננטל. האולם היה גרוש וצפוף. כל פקומות הישיבה והעמידה היו הפוכים עד אפס מקום. ברור שא"י עומדת כרגע על סדר היום של כל יהודי כמעט. היה הרבה גוער - אבל גם מחוגים זרים ורחוקים כפי שהגידו לי החברים. לא כולם הבינו את טפתי והיתה דרישה לחרגם דברי לגרמניה. הססתי להפרעות סצד הרוויזיוניסטים - אבל לא היו כל הפרעות, אם כי לא חסתי כמובן לא על ז'בוטינסקי ולא על כסריקר. רק יהודי אחד עסה לי צוויטצנרוף כשהשוויתי את ז'בוטינסקי והיטלר: ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, ועזב מהוך כחאה את האולם. אחרי זה לא היו כל הפרעות. כל הקהל ישב ועמד עד הסוף. לדעת החברים המקומיים הצליחה האספה. מהאולם נסעתי להתחנה ויצאתי לוורסו.

הנה באתי אחסול אה"צ וכמובן לא הספקתי עריין כלום. היתה לי רק שיחה חסופה עם אנשי החלוצ (גרסון בנורוי) גייטס וצוקרמן. הסידור הראשון העכו לי אינו כצוין ביוהר. ביום ה' (י"ז ניסן) אני במלווה (כינזס גלילי), בוי' ז' (י"ח - י"ט ניסן) בביליסטוק, בהביעי טל פסה - אספה מוכנית בלודז (בסקלה), ולמחרת בזהריה - אספה מוכנית בוורסו (נובוטצ"י), הפגישה בדנציג הם דורשים שהיה דווקא מה, כי מלבד האיש מליסה יקל על כולם - לדבריהם - לבוא לוורסו.

הודעתי ששנוי זה אעשה רק בהסכמתך או בהסכמת כל יתר
הסליחים. הם כבר פנו לכל הסליחים עוד לפני בואי, היום
או בחר יקבלו תשובה. מלבד הנימוק שקשה לרבים מאנשי וורסו
לנסוע הם עומדים על השתתפות לוקר שעומד לבוא בזמן ההוא
לוורסו ועל השתתפות ריים (עכשיו בלונדון) וסרסקובר -
שגם להם קשה לנסוע. בליטת אהיה בזמן הקצוב.

הסנסציה העתונאית היא כמובן הפירוד הרוויזיוניסטי.

היה כבר נסיון להסלים ולא הצליח, וז'בוטינסקי מכרר עכשיו
כנפוליון בשעתו מלביסצ'יס. אין להניח שאנו נבנה מהפירוד
הזה. הכנוולים הללו סוף סוף ישלימו, וגם אם יוסיפו לריב
יחזרו זה בזה בשטויים נגדנו. השקוצים שמסליך עלינו גרוסמן
א.י.ם פחות מזוהמים כאלה של ז'בוט. הסנסציה של הריב אולי
עוד תזוזר להם, כי הם מחתרנשים סנסציות ומעסיקים בזאת
את דעת הקהל והעיונים. עלינו לבנות על הגדלת כוחנו אנו
ולא לסמוך על חולכת טונאינו. באנשי החלוצ שלנו לא מצאתי
עדיין את המתיחות לקראת המלחמה. שקועים במרובלמיטיקה
הברולימטית של הכסדה לאבסונומיה. האדם היהודי שנצאחי
לע"ע מבין את המצב זהו נייטסט.

יש לנו בפולין כוח פוטנציאלי עצום - בחלוצ

בלבד יש 25.000 חבר, ומספרם הולך וגדול. בקבוצי הכסדה
בלבד ישנם עד 5000 חבר. החברים חושבים שבשביל אלה נהיה
מכרחים לקנות שקלים, כי אין להם כל אפשרות לקנות בעצמם.
זהו בערך סכום של 300 לא"י. מה חושבים שלכרוזים שיחזקו
טהארץ יהיה ערך רב, ביחוד אם החברים יכתבו סכתבים פרטיים
להוריהם ולמכיריהם בעירות.

נצטרך לחמולה רבה בכתב. העהונות היא בירי

הרוויזיוניסטים. מכיון שהסומנט הוא בעד ז'בוטינסקי -

ההיינט הוא בעד גרוסמן. ובינחיים - יש להם שני עהונים.

נצטרך להוציא הרבה סגילות עמות, פלקטים, חוברות, יוצאת

עכ"יו כהדורה שניה של חוברתי "בירגעליך און ארבייטער

ציוניזם". יהיה הכרח כארלזרוב ורובשוב יבואו לכל הפחות

לחודש לאירועה - אבסטריה, פולין, ליטא, לסביה.

הבוקר היה אצלי לב מפוע"צ טמאל, לדבר על העליה

(זהו עכשיו הענין העיקרי והמרכזי, אם לא היחיד). אמרתי

לו שגורל העליה העוברת יחתך קודם כל בקונגרס והגיעה

השעה שהם יעזרו לנו הפעם לגייס הסונים בשביל הקונגרס -

ומה שלא צפיתי - הוא קבל את הדבר ברצינות. כשעה סוהחנו

על דבר זה. הוא אמר לי שמה שהוא אומר לי לא היה אומר גם

לחבריו הכי קרובים, אבל הוא נכון ללכת לקונגרס, אבל

המפלגה לא הלך. ההסון הוא קונסרבטיבי, ואין להפוך מפלגה

בכוח. לדעתו גם אנו אשמים, כי לא ידענו לקרב אותם. הם

אינם סרגיטים שיש להם עכשיו מה להפסיד - כי גם עד היום לא

היה להם כלום כהקונגרס. הוא הודה לי ככובן שהם אשמים ולא

אנו, אבל הוא כבין שאנו עומדים לפני מערכה ככרעה ויש הרבה

מה להפסיד, אבל חבריו לא יבינו זאת. הוא גם כהייב החלוץ,

אבל הרוב בצ"ק. מתנגד אפילו לזאת. הוא מצטער על המירוד

בווינה (לדבריו היה כל הזמן מצטער על כך והתנגד לפירוד

בטעתו - במה שאני מפקפק). הוא עוד מרחיק לכת עכשיו -

הוא טסכים אתי שאין אנו יכולים להצטמצם בכבוש הפועלים,

אלא צריכים לכבוש את ההסונים, ובלי זה אין ערך להנועהנו.

א"ת (1917)

הוא סקנא במפלגתנו סידעה למסוך נוער זעיר-בורגני. לדעתו
אסתר עכסיו לכבוש את המועלים המאורגנים, והוא רוצה בפעולה
סהחפת אתנו. אם ניתן אפשרות עליה לאלף מועלים סקצועיים
אסתר לחדור לכל אגודה סקצועית. הבונד, לדבריו, אין לו
סחוץ לורסו, כל השפעה על המועלים. חברי הבונד הם כולם
"מי שהיו" - ועכסיו הם בעליבחים ובעלי מלאכה, הסוסרים
אמונים לבונד. התנועה הסקצועית היא בירי האדומים,
בלורו יס גם להם השפעה, אבל האדומים חזקים מהם. גוטליב
סהענין עכסיו באגודות הסקצועיות, ולדבריו הוא פנה לפרבססיין
סיעזור לו לאפשר לחברי האגודות לעלות. והוא (לב) חושב
סע"י כך יוכל (גוטליב) לרכוש השפעה בהגועה הסקצועית,
אם כי הוא (גוטליב) סחור. מי שיתן עליה יקנה לכבוה.

הוא רוצה סמפלגתו תהיה עכסיו אקטיבית בליגה
וסהליגה הספל בעניני העליה. אסרחי לו שאין אנו סעסידים
את הליגה בסקום הססת' הציונית, וסבלי כוח בהסת' הציונית
נהיה סחוסרי אונים בליגה, הוא גם זאת סבין, אבל אין כל
אפשרות לססוך עכסיו את הספלגה לקונגרס, הוא גם יסחד לדבר
על זאת עם חבריו הכי קרובים - אל חוציא דברים אלה ההועה,
כי הוא אטר סרק אחי הוא סדבר בגלוי-לב כזה).

אני סחכה לחומר שבקסתי סהדרך.

מה מסרו לי בשם לוקר כאילו ארלזרוב נחסטר - אך
סנראה סלוקר הוסעה. אין לי ידיעה סמצב הענינים בס"ת.
בעחונות אין כלום, סכאן אני לסד סהסביחה לא נגסרה קריין.

אני מחכה ליריעות מפורסות על השיחות עם וויצמן,
ועל שיחות וויצמן עם ק-ל ועם הנצי"ג - ועל מצב העניינים
בקואליציה. הנהקייסה היטיבה? אם יש פרוטוקול - תשלחו
לי.

אני כותב הפעם לוועד הפועל ולמרכז לחוד -
כי מכתב זה מיועד לסניהם.

ד. בן-גוריון

דובקין - מבקש לשאול את קרופניק מה נשמע ברמס אחרות -
אם הדפסת הספר מתקדמת - ואם נדפסו אילו גליונות - לשלוח
לי אותם.

ב.ב.